

Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamas projektas
Nr. 09.2.1-ESFA-V-726-03-0001
„Skaitmeninio ugdymo turinio kūrimas ir diegimas“

TEATRO BENDROJI PROGRAMA

Teatro bendrąją programą rengė: *dr. Rasa Vasinauskaitė ir Rasa Ercmonienė-Varnė, Ugnius Vaiginis*

Turinys

1. Dalyko paskirtis.....	2
2. Tikslas ir uždaviniai	2
2.1. Teatro dalyko tikslas	2
2.2. Pradinio ugdymo uždaviniai.....	2
2.3. Pagrindinio ugdymo uždaviniai.....	2
2.4. Vidurinio ugdymo uždaviniai.....	3
3. Kompetencijų ugdymas dalyku	3
3.1. Pažinimo kompetencija.	3
3.2. Socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos kompetencija.	3
3.3. Kūrybiškumo kompetencija.	3
3.4. Pilietiškumo kompetencija.	4
3.5. Kultūrinė kompetencija.	4
3.6. Komunikavimo kompetencija.	4
3.7. Skaitmeninė kompetencija.	5
4. Pasiekimų sritys.....	5
5. Teatro dalyko pasiekimų raida	7
6. Teatro mokymosi turinys.....	11
6.1. Mokymosi turinys. 1–2 klasės.....	11
6.2. Mokymosi turinys. 3-4 klasės	12
6.3. Mokymosi turinys. 5–6 klasės.....	13
6.4. Mokymosi turinys. 7–8 klasės.....	14
6.5. Mokymosi turinys. 9–10 ir I–II gimnazijos klasės.....	16
6.6. Mokymosi turinys. III–IV gimnazijos klasės	16
7. Pasiekimų vertinimas	18
8. Pasiekimų lygių požymiai	19

1. Dalyko paskirtis

1.1. Žmogaus gyvenime teatras turi kognityvinę ir emocinę reikšmę. Pasitelkdamas įvairias meno šakas, istorinį palikimą ir naujausias technologijas, teatro menas analizuoja vidinį ir socialinį žmogaus gyvenimą, kelia aktualias žmogaus ir pasaulio būties problemas. Teatrinį elementų gausu ne tik kultūros bei meno, bet ir visuomeninėje, kasdienėje aplinkoje. Teatro raida neatsiejama nuo žmogaus, tautos, kultūros raidos, nes teatro menas kaip gyvas ir kolektyvinis menas atspindi vertybines visuomenės nuostatas, istorinę patirtį, dvasinę ir intelektualinę brandą, laikyseną tikrovės iššūkių akivaizdoje. Todėl Teatro dalykas, grįstas teatrinės kūrybos patirtimi ir teatro meno pažinimu, yra svarbi meninio ugdymo srities dalis, prisidedanti prie mokinio dvasinės, emocinės ir intelektualinės raidos, estetinės ir kultūrinės nuovokos formavimo.

1.2. Teatro dalyko galima mokyti(s) kaip savarankiško arba mokinių vaidybinius gebėjimus, teatralizavimo elementus integruoti į kitų dalykų ugdymo procesą kaip įtraukiančią, interaktyvią mokymosi formą. Teatro dalykas yra pasirenkamas, ugdymo procesas gali būti fragmentuotas, tad renkantis teatrinės raiškos ir teatro supratimo bei pažinimo veiklas, svarbu lanksčiai jas derinti prie mokinių gebėjimų bei poreikių, kitų dalykų ugdymo proceso.

1.3. Teatro dalyko paskirtis – sukurti palankias sąlygas mokiniams patirti teatrinės raiškos ir teatro pažinimo bei supratimo džiaugsmą, plėtoti jų kūrybinius ir kritinio mąstymo gebėjimus, skatinti teatro meno ir kultūrinės patirties poreikį, taip prisidedant prie mokinio kaip kūrybiškos, savarankiškos, (savi)refleksyvios, tolerantiškos, pilietiškai sąmoningos ir visuomeniškai atsakingos, sveikai ir darniai su aplinka sugyvenančios asmenybės ugdymo.

2. Tikslas ir uždaviniai

2.1. Teatro dalyko tikslas

Sukurti mokiniams palankias sąlygas pažinti save ir pasaulį per teatro meną, plėtojant mokinių kūrybinius gebėjimus, teatrinės patirties ir teatro meno supratimo poreikį, estetinę ir kultūrinę nuovoką, reikalingus mokymosi procese, kasdieniame gyvenime, tolesnėje studijų ar profesinėje veikloje.

2.2. Pradinio ugdymo uždaviniai.

Siekama, kad per Teatro dalyko pamokas mokiniai:

- mokytoji bendrauti, pažinti save bei aplinką, pasitelkdamis teatrinės raiškos priemones;
- ugdytoji susikaupimą ir pasitikėjimą, drąsą ir savarankiškumą teatrinės raiškos ir teatro pažinimo veiklose;
- ugdytoji vaizduotę ir kūrybiškumą;
- mokytoji žodžiais ir judesiais reikšti mintis ir jausmus;
- susipažintų su teatro reiškiniais ir dalytoji jų sukeltomis emocijomis;
- apsvarstytų ir įsivardytų teatrinės raiškos ir teatro meno išpūdžius.

2.3. Pagrindinio ugdymo uždaviniai.

Siekama, kad per Teatro dalyko pamokas mokiniai:

- susipažintų ir praktiškai išbandytų teatrinės raiškos priemones;
- ugdytoji kūrybinę vaizduotę, savarankiškumą;
- mokytoji dirbti komandoje ir bendradarbiauti kuriant ir pristatant teatrinės raiškos pasiekimus;
- gebėtų pasirinkti teatrinės raiškos priemones kūryboje, mokymosi, laisvalaikio metu;

- susipažintų su Lietuvos ir pasaulio teatro meno bei teatrinių reiškinių įvairove, įvertintų jų reikšmę savo ir žmogaus gyvenime;
- įsivertintų teatrinės raiškos ir teatro pažinimo svarbą mokantis, laisvalaikio, asmeniniam tobulėjimui ir vertybinių nuostatų formavimui.

2.4. Vidurinio ugdymo uždaviniai.

Siekiama, kad per Teatro dalyko pamokas mokiniai:

- pasitikėtų savo kūrybiniais gebėjimais ir norėtų tobulėti kurdami bei pažindami teatro meną;
- drąsiai ir kūrybiškai reikštų savo mintis, jausmus, požiūrį teatrinės raiškos priemonėmis, teatro formomis;
- gebėtų remdamiesi savo patirtimi interpretuoti ir argumentuotai vertinti teatro meną, teatrinis reiškinis bei kontekstus;
- įvertintų ir įsivertintų teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui, renkantis tolesnes studijas ar profesiją, įsitraukiant į kultūrinį ir socialinį gyvenimą.

3. Kompetencijų ugdymas dalyku

3.1. Pažinimo kompetencija.

Lavindami kūną ir balsą, vaizduotę ir empatiją, mokydamiesi reikšti mintis ir jausmus, išgyvendami bendras emocijas ir įveikdami bendrus iššūkius, mokiniai žengia ne tik supančios aplinkos, tikrovės ar fantazijų pasaulio supratimo, bet ir savirealizacijos, savistabos, savirefleksijos link. Sąmoninga, įprasminama aplinkos stebėseną ir gebėjimas teatrinėmis priemonėmis išreikšti išorinį ir vidinį savo / kito pasaulį – tai teatrinės raiškos pradmenys, kuriuos mokiniai įgyja ir tobulina Teatro dalyko pamokose. Kiekvienas pasirinktas ar mokytojo pasiūlytas išbandyti teatrinės raiškos būdas, pažintis su teatro formomis, istoriniais ir kultūriniais nacionalinio bei pasaulinio teatro ir teatrinių reiškinių kontekstais suponuoja naujų žinių poreikį, kurių sistemingas naudojimas Teatro ir kitų dalykų mokymosi procese ugdo mokinio suinteresuotumą, savarankiškumą, skatina dvasinį ir intelektualinį tobulėjimą, pagarbą intelektualinei nuosavybei. Per teatro raišką ir teatro meno bei teatrinių reiškinių pažinimą, jų supratimą ir vertinimą formuojamas gilesnis, būties problematiką užčiuopiantis dvasinio ir materialaus pasaulio suvokimas.

3.2. Socialinė, emocinė ir sveikos gyvensenos kompetencija.

Teatras – socialinis menas. Jo prigimtyje užkoduota socialinės žmogaus būties refleksija. Mokiniai, dirbdami grupėje ir siekdami bendro tikslo, yra įtraukiami į socialinius ryšius, ugdomi bendruomeniškumo, tolerancijos, empatijos jausmus. Dalyvaudami ir / ar pristatydami savo teatrinis darbus bendraamžių, mokyklos, bendruomenės auditorijai, mokiniai įprasmina savo veiklą ne tik kaip meninę / kūrybinę, bet ir kaip socialiai, visuomeniškai atsakingą. Susipažindami su teatro raida ir jo formomis, teatro aktualizuojamomis socialinės nelygybės, socialinių prieštaravimų, žmogaus ir aplinkos sugyvenimo temomis, mokiniai mokosi saugiai naudotis virtualiais kūrybos įrankiais, įsisąmonina socialinę ir visuomeninę teatro reikšmę. Analizuodami spektaklius, renginius, ruošdami pasirodymus, mokiniai skatinami diskutuoti ir teatrinėmis priemonėmis reflektuoti socialinės tikrovės, visuomenės raidos, sveikos gyvensenos, atsakingo vartojimo, ekologijos klausimus.

3.3. Kūrybiškumo kompetencija.

Teatro dalykas priklauso meninio ugdymo sričiai, tad kūrybiškumas čia visų pirma siejamas su meninių mokinio gebėjimų atvėrimu ir stiprinimu. Teatro dalyko užduotys skirtos lavinti mokinio vaizduotę, ieškoti netikėtų sprendimų, mąstyti strategiškai ir inovatyviai, naudotis tradicinėmis ir

netradicinėmis raiškos priemonėmis, generuoti ir įgyvendinti naujas idėjas. Kūrybiškumas svarbus ugdant asmenines ir asmenybines mokinio savybes – poreikį ir siekį tobulėti, lavinti psichofizinę savijautą, vertinti įvairovę ir atskleisti savo unikalumą. Kūrybiškumo ugdymui skiriama ne tik teatrinė raiška – vaidybiniai etiudai, improvizacijos, dramaturginio komponavimo ir raiškios kalbos, judesio pratybos, bet ir pažintinės, analitinės veiklos – teatrinų pavyzdžių stebėjimas ir vertinimas, sceninių vaizdinių ir įvaizdžių interpretavimas, skatinantis mokinį remtis ne tik asmenine patirtimi, bet ir išradingai naudotis įgytomis žiniomis, mąstyti originaliai. Teatro dalyko ugdomas kūrybiškas – nešabloniškas, lankstus, drąsus, jautrus, skatinamas poreikio keisti ir keistis – mąstymas, mokinio atskleistas kuriant ir / ar vertinant teatrą, padės jam kitų dalykų mokymosi procese, užklasinėse veiklose ir kasdieniame gyvenime, renkantis tolesnes studijas ar profesiją.

3.4. Pilietiškumo kompetencija.

Teatro dalyko veiklos per teatro kūrybą ir pažinimą skatina mokinius puoselėti istorinę atmintį, paveldą, suprasti ir (į)vertinti tapatumo, bendruomeniškumo, socialinės ir kultūrinės atsakomybės vertę. Pažindami savo ir kitų šalių bei tautų teatrinę kultūrą, suprasdami ir įvertindami jos įvairovę ir unikalumą, lygindami nacionalinius, europinius ir pasaulio teatrinės kultūros pavyzdžius mokiniai ugdomi tolerancijos, pagarbos, solidarumo ir teisingumo jausmus, dalijasi jais kasdienėje ir viešojoje aplinkoje. Demokratiška, laisva kūrybos ir diskusijų (lygių galimybių, migracijos, socialinio integruotumo, Europos sąjungos laisvių ir vertybių temomis) atmosfera Teatro dalyko pamokose, mokinių dalyvavimas mokyklos, bendruomenės, nacionaliniuose bei tarptautiniuose renginiuose, šventėse, pilietinėse ir meninėse akcijose prisideda prie jų pilietinės savivokos, bendražmogiškų vertybių puoselėjimo.

3.5. Kultūrinė kompetencija.

Išbandydami įvairias teatrinės kūrybos / raiškos formas, žiūrėdami ir analizuodami teatro spektaklius bei reiškinius, susipažindami su Lietuvos ir pasaulio teatru bei kūrėjais, mokiniai ugdomi estetinę ir kultūrinę nuovoką: atpažįsta istorinius teatro raidos laikotarpius, tradicines ir novatoriškas spektaklio formas, gali susieti jas su artima aplinka ir šalies kultūriniu kontekstu. Klasikinių ir šiuolaikinių Lietuvos bei užsienio teatro formų, etninių savo ir kitų šalių teatralizuotų švenčių, renginių pažinimas, gebėjimas įvertinti jų kultūrinę įvairovę ir lygiavertiškumą prisideda prie mokinio kultūrinio išprusimo, kultūrinio tapatumo suvokimo, pagarbos kitų tautų kultūroms ugdymo.

3.6. Komunikavimo kompetencija.

Teatras – dialogo menas. Bet koks teatrinis reiškinys yra grįstas aktyviu komunikacijos procesu, kurio metu kūrėjai siunčia savo žinių suvokėjams. Nuo pirmų teatrinės raiškos užsiėmimų mokiniai įsitraukia į verbalinę ir neverbalinę komunikaciją su partneriais, erdve, supančia aplinka ir daiktais – taip mokomasi bendrauti, perteikti savo jausmus ir emocijas, kurti ir suprasti prasmingą dialogą. Skatinami aktyviai dalyvauti Teatro pamokose, mokiniai įsisavina komunikavimo taisykles: mokosi rinktis adresatą ir priemones, derinti jų strategijas, atpažinti ir įvertinti siunčiamus pranešimus. Teatrinė komunikacija, grįsta meninės kalbos kodais, ugdo mokinių (savi)raišką, skatina pasitelkti ne tik verbalinės, bet ir fizinės, muzikinės, vizualinės kalbos galimybes, su ja eksperimentuoti. Analizuodami ir interpretuodami spektaklius bei teatrinis reiškinis mokiniai skatinami įsigilinti į žodinę ir vaizdinę spektaklio kalbą, suprasti asociacijas, potekstes, užuominas, įminti perkeltinės prasmės ir meninių tropų reikšmes. Teatrinų tekstų bei pranešimų kūrimas ir analizė prisideda prie mokinių gebėjimo kurti ir dalyvauti komunikacinėse situacijose, skirti teisingą ir klaidingą, pozityvią ir žalingą informaciją.

3.7. Skaitmeninė kompetencija.

Tai asmens gebėjimas pažinti ir valdyti skaitmenines technologijas, kritiškai ir atsakingai naudotis jomis ugdantis, dirbant ir dalyvaujant visuomenės gyvenime. Tai dirbtinio intelekto panaudojimas teatro raiškai, kūrybiniam sumanymams, komunikavimui. Naudojant šiuolaikines technologijas, turime galimybes supažindinti mokinius su kasdien atsinaujinančiais pasaulio, Europos ir Lietuvos pasiekimais teatro reiškinių kontekste, išmokyti atpažinti teatro elementus kasdienybėje, susieti teatrą su socialinėmis problemomis ir, panaudojus įvairias teatrinės priemones, kurti galimus problemų sprendimo būdus klasėje, scenoje bei netradicinėse erdvėse, dalyvauti tarpdisciplininuose projektuose. Informacinių technologijų panaudojimas leidžia pasinerti į kino kūrimą, montuoti video filmus ir pristatyti juos virtualioje erdvėje. Muzikos kūrimo programėlės leidžia pritaikyti jau sukurtą ar kurti originalią muziką, triukšmais ar garso efektais praturtintą fonogramą įvairioms teatrinėms scenelėms, spektakliams. Nuotolinio ugdymo platformose patogų pristatyti meninį skaitymą, rengti improvizacijas, vaidinti mono spektaklių ištraukas, kurti filmus, reklaminius projektus, mokytis teatro istorijos, retorikos, diskutuoti, puoselėti savo informacinę vertybių kultūrą, atrasti savyje kūrybinių galių sumaniai valdyti skaitmenines technologijas teatro pasaulio ir savęs pažinimui.

4. Pasiekimų sritys

Teatro dalyką sudaro 3 veiklos kryptys: teatro raiška; teatro supratimas ir vertinimas; teatrinių reiškinių ir kontekstų pažinimas. Šios kryptys viena kitą papildo ir pratęsia kaip kompleksiškas ir empirine patirtimi grįstas teatrinės kūrybos ir teatrinių reiškinių pažinimo, supratimo ir vertinimo procesas. Šių krypčių derinimas visose ar pasirinktose ugdymo pakopose padės įprasminti teatro mokymą(si) kaip kūrybišką, sąmoningą ir prasmingą veiklą, reikalaujančią įtraukaus dalyvavimo ir bendradarbiavimo, skatinančią asmeninį tobulėjimą, žinių poreikį ir naujų idėjų įgyvendinimą.

A Teatro raiška

Teatro raiškos pasiekimai aprėpia teatrinę raišką (pvz., vaidybą etiuduose, spektakliuose, personažų, etiudų kūrimą, teatrinių sumanymų įgyvendinimą ir pan.), jos pristatymą, aptarimą ir į(si)vertinimą. Šios veiklos padės mokiniams suprasti, kad teatro menas ir teatrinė kūryba remiasi ne vien prigimtiniais sugebėjimais ar talentu, bet reikalauja specialaus ruošimo(si), tikslingo ugdymo(si). Aptarimai ir įsivertinimai padės mokiniui geriau pažinti save, padrąsins atverti ir plėtoti asmeninius gebėjimus, kūrybinius polinkius.

A1 Vaidina pasitelkdamas teatrinės raiškos priemones.

A2 Įgyvendina savo kūrybinius sumanymus pasirinkdamas

A3 Pristato savo teatrinę raišką ir / ar kūrybą.

A4 Apmąsto ir įsivertina teatrinės raiškos / kūrybos patirtį.

B Teatro supratimas ir vertinimas

Teatro supratimo ir vertinimo pasiekimai aprėpia teatrinių reiškinių ir / ar teatro meno pavyzdžių, kuriuos mokiniai stebi ir / ar kuriuose dalyvauja, analizavimo, interpretavimo ir vertinimo gebėjimus. Analizuodami teatrinę kūrybą mokiniai įsisavina teatrinės raiškos ir kūrybos elementus bei priemones; interpretuodami – nusako teatro kūrinio temą, įvardija prasmę(-es); vertindami – išsako ir pagrindžia savo nuomonę apie kūrinį. Teatro supratimo ir vertinimo gebėjimai svarbūs formuojantis estetinei mokinio nuovokai, kritiniam mąstymui, teatro meno savitumo supratimui.

B1 Analizuoja teatro elementus ir priemones.

B2 Interpretuoja teatro kūrinį.

B3 Vertina teatro kūrinį.

C Teatrinių reiškinių ir kontekstų pažinimas

Teatrinių reiškinių ir kontekstų pažinimo pasiekimai aprėpia teatrinių ir teatralizuotų reiškinių, teatro formų (žanrų) istoriniuose ir kultūriniuose kontekstuose žinias, gebėjimą juos atpažinti, lyginti bei vertinti. Teatrinių reiškinių ir kontekstų pažinimas koreliuoja su mokinio gebėjimu taikyti šias žinias teatrinėje raiškoje, susieti su asmenine patirtimi ir poreikiais, suprasti ir priimti teatro įvairovę kaip neatsiejamą žmogaus gyvenimo, kūrybos ir kultūros dalį.

C1 Tyrinėja teatrinius reiškinius.

C2 Nagrinėja teatrinės kūrybos kontekstus.

C3 Susieja teatro pažinimą su asmenine patirtimi, poreikiais ir vertybėmis.

5. Teatro dalyko pasiekimų raida

	1-2 klasė	3-4 klasė	5-6 klasė	7-8 klasė	9-10 / I ir II klasė	III ir IV klasė
Pasiekimai	A. Teatro raiška					
A1. Vaidina pasitelkdamas teatrinės raiškos priemones.	A1.3. Vaidina nesudėtingą etiudą poroje ar grupėje, mimika ir judesiais reaguodamas į sutartas aplinkybes, įvyki.	A1.3. Vaidina trumpą etiudą ir personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, išreiškdamas pojūčius kalba, mimika ir judesiais.	A1.3. Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma, derindamas savo vaidybą prie partnerių, improvizuodamas keičiantis aplinkybėms.	A1.3. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; tikslingai ir išradingai veikia keičiantis aplinkybėms ir situacijoms.	A1.3. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio/sumanymo formą, stilistinę visumą.	A1.3. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į meninio projekto uždavinius ir tikslą (-us), meninį sprendimą, idėją, problemą.
A2. Kuria vaidybinį etiudą pasirinkdamas teatrinės raiškos priemones.	A2.3. Kuria nesudėtingą etiudą poroje ar grupėje pagal savo pasiūlytas aplinkybes, įvyki.	A2.3. Kuria trumpą etiudą ir personažą pagal savo pasiūlytą temą, pasirenka teatrinės raiškos priemones (pvz., scenografijos, kostiumo detales).	A2.3. Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgiją pagal pasirinktą temą / kūrinį ir pasirenka teatrinės raiškos priemones (pvz., scenografijos, kostiumo detales, muziką).	A2.3. Įgyvendina teatrinį sumanymą pagal sutartą / pasirinktą temą, kūrinį: paskirsto vaidmenis, pasirenka rekvizitą, skaitmenines garso ir / ar vaizdo priemones.	A2.3. Įgyvendina režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas teatrinę formą ir priemones.	A2.3. Įgyvendina meninį projektą, pasirinkdamas tradicines arba netradicines (skaitmenines) teatrinės raiškos priemones.
A3. Pristato savo teatrinės raiškos rezultatus tradicinėse ir	A3.3. Parodo nesudėtingą porinį ar grupinį etiudą pamokoje, artimoje aplinkoje, bendraamžiams	A3.3. Parodo savo sugalvotą trumpą etiudą ir / ar personažą pamokoje, klasės, bendraamžių aplinkoje (pvz.,	A3.3. Pristato teatrinės raiškos rezultatus klasės, mokyklos bendruomenės aplinkoje.	A3.3. Pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pa(si)rinktai auditorijai, parengia	A3.3. Organizuoja ir pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktoje viešoje tradicinėje ar	A3.3. Pristato įgyvendintą meninį projektą pasirinktoje viešoje (ir / arba skaitmeninėje)

	1-2 klasė	3-4 klasė	5-6 klasė	7-8 klasė	9-10 / I ir II klasė	III ir IV klasė
skaitmeninėse erdvėse.	(pvz., baigus pamokų ciklą).	dalijantis gerąja patirtimi tarp klasių).		informacinę medžiagą.	skaitmeninėje erdvėje.	erdvėje; organizuoja jo aptarimą.
A4. Apmąsto ir įsivertina teatrinės raiškos patirtį.	A.4.3. Nusako savo teatrinės raiškos išpūdžius, pasiekimus.	A4.3. Aptaria teatrinės raiškos pasiekimus.	A4.3. Įvardija teatrinės raiškos pasiekimus, išsikelia tolesnius ugdymosi tikslus.	A4.3. Apibūdina savo teatrinius pasiekimus, nurodo sėkmingiausias sritis.	A4.3. Analizuoja ir įsivertina savo teatrinius polinkius bei poreikius, įsivardija asmeninio tobulėjimo tikslus.	A4.3. Analizuoja ir įsivertina teatrinę patirtį bei poreikius, nurodo jų įtaką ir svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime, renkantis tolesnes studijas ar profesiją.
Pasiekimai	B. Teatro supratimas ir vertinimas					
B1. Analizuoja teatro elementus ir priemones.	B1.3. Išvardija labiausiai įsiminčius stebėto teatrinio pavyzdžio elementus (pvz., personažus, scenografijos, kostiumų detales, spalvas, medžiagas, daiktus, objektus ir pan.)	B1.3. Išskiria stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, judesius, dainavimą, šoki, šviesas, vaizdus), nurodo veiksmo vietą, laiką.	B1.3. Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio / spektaklio aktorių vaidybą, scenografiją, muziką.	B1.3. Skiria ir palygina stebėtų teatrinį pavyzdžių formas ir žanrus.	B1.3. Komentuoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinius sprendimus.	B1.3. Analizuoja matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, nusako jų stilistinį savitumą.
B2. Interpretuoja teatro kūrinį.	B2.3. Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio istoriją, temą (apie ką?).	B2.3. Išskiria svarbiausią stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją).	B2.3. Aptaria matytą teatrinį kūrinį, interpretuoja temą ir idėją.	B2.3. Apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio meninių priemonių savitumą ir jų kuriamą prasmę.	B2.3. Interpretuoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinių sprendimą, susieja jį su turiniu, menine visuma.	B2.3. Interpretuoja matytą teatrinį pavyzdį aptardamas jo idėją bei problematiką, meninės formos bei kalbos ypatumus.
B3. Vertina teatro kūrinį.	B3.3. Išsako matyto teatrinio pavyzdžio	B3.3. Nusako stebėto teatrinio	B3.3. Aptaria patikusius ir	B3.3. Vertina stebėto teatrinio pavyzdžio	B3.3. Diskutuoja apie stebėto teatrinio	B3.3. Diskutuoja apie matyto teatrinio

	1-2 klasė	3-4 klasė	5-6 klasė	7-8 klasė	9-10 / I ir II klasė	III ir IV klasė
	įspūdžius, aptaria personažus.	pavyzdžio nuotaiką, sukeltas emocijas ir paaiškina, kas jas sukėlė (pav., raiškos priemonės, personažai ir jų santykiai, personažų savybės ir elgesys ir pan.).	nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio bruožus, nusako jų poveikį sau.	raiškos būdus, svarstomas problemas ir vertybes.	pavyzdžio originalumą ir meninę vertę.	pavyzdžio novatoriškumą (tradiciskumą), pasirinktos temos, formos ir priemonių aktualumą (neaktualumą) sau, šiuolaikiniam žiūrovui.
Pasiekimai	C. Teatrinų reiškinių ir kontekstų pažinimas					
C1. Tyrinėja teatrinis reiškinius.	C1.3. Pagal sutartus kriterijus nurodo teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje.	C1.3. Pagal sutartus kriterijus nusako matytus teatrinis reiškinius, žiūrovų elgesį teatralizuotuose renginiuose.	C1.3. Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus.	C1.3. Palygina klasikinio ir šiuolaikinio teatro pavyzdžius, aptaria žiūrovo vaidmenį juose.	C1.3. Apibūdina teatro profesijas ir paaiškina jų bei žiūrovų reikšmę / indėlį teatro kūrimo procese.	C1.3. Analizuoja pateiktą / pasirinktą pavyzdį išskirdamas jame naudojamus etninius, populiariosios kultūros, kitų kultūrų bruožus; nusako sąsajas su kitais menais, skaitmeninėmis technologijomis.
C2.Nagrinėja teatrinės kūrybos kontekstus.	C2.3. Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.3. Pagal sutartus kriterijus išskiria būdingiausias teatrinų renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.3. Pagal pateiktus pavyzdžius nusako profesionalaus ir mėgėjų / liaudies teatro bruožus (pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai, etninės kultūros teatralizuoti pavyzdžiai),	C2.3. Iš pateiktų pavyzdžių atskiria istorines teatro formas, išvardija svarbiausius kūrėjus.	C2.3. Pagal pateiktus / matytus pavyzdžius išskiria, palygina ir apibūdina svarbiausius šiuolaikinius Lietuvos teatro kūrėjus, kūrinius.	C2.3. Apibūdina svarbiausius nacionalinio teatro raidos etapus, nusako teatro reikšmę bei įtaką tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymui.

	1-2 klasė	3-4 klasė	5-6 klasė	7-8 klasė	9-10 / I ir II klasė	III ir IV klasė
C3.3. Susieja teatro pažinimą su asmenine patirtimi, poreikiais ir vertybėmis.	C3.3. Panaudoja teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis.	C3.3. Išsako teatro išpūdžius, pasirenka teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.	C3.3. Paaškina teatro poveikį, taiko teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.	C3.3. Išskiria asmeninius teatrinis poreikius ir pomėgius, susieja su teatro raiškos ir pažinimo svarba mokantis, kasdienėse veiklose.	C3.3. Įvertina estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui.	C3.3. Įsivertina teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ir / ar socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime.

6. Teatro mokymosi turinys

Mokymosi turinys pateikiamas pagal teatro pasiekimų sritis ir suskirstytas koncentrais kas dvejus metus. Mokytojas gali koreguoti mokymosi turinį pagal klasės ir mokinių gebėjimus, interesus, poreikius, taip pat ugdymo proceso nuoseklumą ir / arba fragmentiškumą, tačiau svarbu užtikrinti lygiavertį dėmesį trims dalyko turinį sudarančioms veiklos kryptims. Rekomenduotina ne tik įgytas dalyko žinias išbandyti praktiškai (raiškoje), bet ir šių trijų veiklų turinį sieti su kitų meninio ugdymo dalykų – dailės, muzikos, šokio, taip pat su lietuvių ar užsienio literatūros, visuotinės ir Lietuvos istorijos temomis, atsižvelgti į integralias teatro galimybes su dorinio, technologijų, socialinių, informatikos, gamtamokslinių dalykų ugdymo turiniu. Kituose dalykuose analizuojamos temos gali inspiruoti etiudų, kūrinų, jiems reikalingų raiškos priemonių ir net individualių mokinio gebėjimų pasirinkimą. Teatro dalykas – viena atviriausių skirtingų dalykų integracijai meninio ugdymo sričių, nes čia galima praktiškai išbandyti daugelį teoriškai įgytų žinių, o teatro formų ir raiškos būdų lankstumas leidžia teatrinėmis priemonėmis kelti ir bandyti spręsti aktualias kasdienio ir visuomeninio gyvenimo problemas.

6.1. Mokymosi turinys. 1–2 klasės

6.1.1. Teatro raiška. Per pirmus dvejus mokymosi metus vaikai mokosi bendrauti, pažinti save ir aplinką, valdyti dėmesį, klausą, kūną, žodžiais ir judesiais reikšti mintis ir jausmus. Rekomenduotini teatriniai žaidimai, skirti susikaupimui, atsipalaidavimui, dėmesiui ir pastabumui, ritmui ir tempui, koordinuotiems judesiams lavinti, taip pat žaidimai, sutelkti į empatijos ugdymą, emocijų pažinimą ir išraišką. Pirmoje klasėje svarbios nesudėtingos užduotys, žadinančios mokinių vaizduotę, ugdančios gebėjimą matyti ir girdėti aplinką, partnerį, sutelkti dėmesį į konkretų garsą, žodį, judesį. Antraisiais metais išbandomos užduotys, skatinančios laisvai elgtis sutartose / įsivaizduojamose aplinkybėse, reaguoti į įvyki – nuotaikos, situacijos pasikeitimą. Trumpų etiudų, lavinančių pojūčius ir reakcijas į aplinką bei įvykius, kūrimui pasirenkamos vaikams žinomos ir / ar iš kasdienio gyvenimo atpažįstamos situacijos, galima pasitelkti pasakų, eilėraščių, pasakėčių su nesudėtingu siužetu ir veikėjais, taip pat tautosakos – patarlių, priežodžių, mįslių – detales ar fragmentus. Susipažįstama su personažais, jų savybėmis, bandoma juos įsivaizduoti ir pavaizduoti. Žaisdami, veikdami sutartose aplinkybėse mokiniai gali pasitelkti elementarias, tinkančias aplinkybėms raiškos priemones: kalbą (intonaciją), gestą, judesį.

Per raiškos pamokas vaikai drąsinami elgtis laisvai, nebijoti scenos ir viešumos. Teatro pamokose ugdomas pasitikėjimas, pagarba kitam, lavinami atminties ir kalbos gebėjimai turėtų skatinti mokinį dalyvauti raiškos užduotyse, norėti jas pristatyti klasei ar artimoje aplinkoje. Pristatant klasėje (pvz., metų baigimo proga) mokiniai gali pasiskirstyti savo renginio/spektaklio kūrėjais, organizatoriais ir žiūrovais-vertintojais.

Žaidimai, etiudai, pasirodymai išsamiai grupėje aptariami: mokytojui reikėtų skatinti (užduodant klausimus, pateikiant pavyzdžių) mokinius įvardyti, kokias užduotis suprato, ko nesuprato, ką norėtų patys išbandyti. Tokių aptarimų metu mokinys ima geriau pažinti savo galimybes ir poreikius, mokosi nusakyti pojūčius, įsiklausyti į kito nuomonę – užmezgamas tarpusavio dialogas, formuojamas loginis mąstymas, žodinis artikuliuojamas.

6.1.2 Teatro supratimas ir vertinimas. Bent 1 kartą per metus vaikai turėtų pamatyti profesionalaus teatro spektaklį gyvai; jei yra galimybė, į teatro pažinimo lauką būtina įtraukti vietos ar regiono teatrinę kolektyvų darbų stebėjimą. Vaizdo įrašus mokytojas gali rodyti savo nuožiūra (pasirinktų spektaklių ar jų ištraukų vaizdo įrašus galima rodyti tikslingai, pvz., pasirinkus žinomų kino ar teatro pasakų, siužetų interpretacijas, kuriose veikia vaikų mėgstami personažai). Taip pat

mokinius reikėtų skatinti žiūrėti ar dalyvauti mokyklos, bendruomenės, miesto teatriniuose ar teatralizuotuose renginiuose. Visa tai yra neatsiejama teatro supratimo ir vertinimo srities dalis, skirta pažinčiai su teatru. Pirmoje klasėje pakaks, kad mokiniai išsakys matyto spektaklio ar renginio įspūdžius, kurie padės jam suprasti, kas ir kodėl tokius įspūdžius sukėlė, kaip juos įvardyti, kaip susieti su juos sukėlusia priežastimi. Kalbėjimas apie spektaklius ir / ar matytus teatrinius pavyzdžius – vienas iš mokinio kalbinių gebėjimų ugdymo būdų: jam pasakojant savo įspūdžius, galima užduoti konkrečius, su užduotimi tiesiogiai susijusius klausimus.

6.1.3 Teatrinių reiškinių ir kontekstų pažinimas. Dalyvaudami žaidimuose, etuduose, stebėdami teatro ar teatralizuotus renginius mokiniai pradeda suprasti, kad teatro menas yra įvairus ir neatsiejamas nuo vietos, laiko bei konteksto. Mokytojo paskatinti mokiniai ima stebėti ir atpažinti teatrinius elementus kasdienėje ir viešojoje aplinkoje, pradeda skirti jų pobūdį ir svarbą. Tokiais pavyzdžiais gali būti etninės kultūros teatralizuoti renginiai, kalendorinės šventės ir jų teatralizacijos tradicijos, neįgaliųjų teatrinė veikla, kultūros ir meno teatralizuoti renginiai viešosiose erdvėse ir pan.

6.1.4 Tarpdalykinio integravimo galimybės. Eilutės, pastraipos, teksto skaitymas pasirenkant intonaciją, dialogų įsivaizduojamose aplinkybėse vartojimas ir kūrimas, raidžių – balsių ir priebalsių – kaip vaidmenų kūrimas sudėliojant žodį ar sakinį teatro raiškos ir kalbinio ugdymo dalykuose. Skaičiuočių, skaičiavimo pratimų, geometrinių figūrų vaidybiniuose žaidimuose naudojimas, atsižvelgiant į matematinio ugdymo temas ir užduotis. Atsižvelgiant į gamtamokslinio ugdymo turinį – gamtos kūnų, gyvosios gamtos ir jos reiškinių – pojūčių joje, atradimų, augalų, gyvūnų ir paukščių formų, judėjimo būdų, garsų, taip pat sveikos gyvensenos pavyzdžių pasitelkimas kuriant etudus ir / ar personažus.

6.2. Mokymosi turinys. 3-4 klasės

6.2.1 Teatro raiška. Tęsiama teatrinės raiškos ir kūrybos praktika: elementarūs pojūčių etiudai įgauna pradžią, plėtotę ir pabaigą, mokiniai pabando kurti ir vaidinti etiudus pagal sutartą temą, veikti sutartose aplinkybėse, reaguoti į įvykį, situacijos kaitą. Kuriant ir vaidinant etiudą mokiniai skatinami savarankiškai pasirinkti raiškos ir / ar pagalbines teatrinės priemones (kostiumų detales, rekvizitą, grimą). Vaidinant pasirinktus ar mokytojo paskirtus personažus / vaidmenis aiškinamasi, koks tai personažas, kokios jo savybės, kaip jis elgiasi esant vienoms ar kitoms aplinkybėms, kaip jis vaikšto, kalba. Kuriami nesudėtingi partnerystės, komunikavimo gebėjimus, taip pat motorinę atmintį lavinantys etiudai. Jei 1–2 klasėse buvo daugiau žaidžiama, vaikai pratinami prie laisvo ir natūralaus elgesio aplinkybėse, tai 3–4 klasės mokiniai kreipiami sąmoningesnės, skatinant savarankiškumą ir ugdant vaizduotę, kūrybos link. Šiuo metu tikslinga pasitelkti lėlių ir objektų teatro priemones, kartu sutarus, kokia tema, kokiomis priemonėmis ir kokia forma bus su jomis dirbama. Jei yra galimybė, galima susipažinti su lėlių / objektų teatru gyvai ar vaizdo įrašuose, integruoti pamokas su dailės ir / ar technologijų dalyku.

Bet koks sumanymas parengti kad ir trumpą spektaklį motyvuoja bendram tikslui ir bendram darbui. Jeigu per Teatro pamoką nusprendžiama, kad bus kuriamas nesudėtingas, nedidelės apimties spektaklis, mokiniai šio proceso metu galės išbandyti save ne tik kaip aktoriai, bet ir kaip vadybininkai, reklamos atstovai. Jeigu kuriamas lėlių / objektų spektaklis, esant galimybei pasikviečiamas tokio teatro menininkas ar atstovas, galintis supažindinti mokinius su lėlių teatro specifiška. Mokiniais svarbu paaiškinti, kuo skiriasi lėlių teatras nuo kitų teatro rūšių, kaip tokia teatre bendraujama su lėle ir lėlės pagalba. Lėlių kūrimo, gaminimo ir animavimo patirtis reikalinga plečiant ir mokinio raiškos galimybes, ir pažintį su teatro kalbos, teatro rūšių bei formų įvairove.

Mokytojo skatinama mokinių (savi)refleksija gali padėti mokiniui suprasti ir atskleisti savo gebėjimus, polinkius, nukreipti į jam artimesnę – galbūt ne vaidybos / raiškos, o stebėjimo, svarstymo ir / ar organizavimo – sritį.

6.2.2 Teatro supratimas ir vertinimas. Reflektuodami savo darbą, stebėdami ir dalindamiesi įspūdžiais apie matytą spektaklį ir / ar teatrinį renginį, 3–4 klasės mokiniai skatinami atskirti teatrinės raiškos priemones, prisiminti ir nupasakoti labiausiai įstrigusius epizodus, detales: kodėl jas prisimena, kokias emocijas šios detalės (personažai, istorija) sukėlė, ką jos galėtų reikšti? Mokytojo padedami mokiniai mokosi suprasti, iš kokių elementų susideda spektaklis, kokios priemonės jame naudojamos, kaip jos padeda suprasti spektaklio temą, idėją. Kartu su kalbiniais, mąstymo gebėjimais tokiuose aptarimuose lavinama regimoji, girdimoji ir emocinė atmintis.

6.2.3 Teatrinų reiškinių ir kontekstų pažinimas. Kuriami, stebimi gyvai ar vaizdo įrašuose teatriniai pavyzdžiai skatina mokinius juos atpažinti ir lyginti, nusakyti ne tik to, kas yra ar vyksta scenoje, bet ir ką skirtinguose renginiuose veikia žiūrovai. Supažindinus mokinius su nacionalinių, kalendorinių švenčių teatriniais elementais, galima juos lyginti su kitų tautų ir šalių teatralizuotomis šventėmis, renginiais (pvz. Kalėdos, Užgavėnės, Velykos, Helovynas įvairiose Europos šalyse ir pasaulyje), prisiminti kaukės reikšmę teatrui, pasidomėti kaukių, karnavalų, Kvailių švenčių tradicijomis, pasigaminti kaukes ir panaudoti raiškoje.

6.2.4 Tarpdalykinio integravimo galimybės. Kalbėjimo ir klausymo, skirtingai intonuojamo kalbėjimo, pasitelkiant tautosakinius tekstus ir aptariant jų savitus bruožus pratybos raiškos užsiėmimuose, etuduose naudojamų knygų vaikams fragmentai ar personažai derinami su kalbinio ugdymo dalyku. Kuriant lėles, objektus, kaukes naudojamos dailės, gamtamokslinio, technologinio ugdymo žinios ir supratimu. Dorinio ugdymo pamokose – vaidmenų žaidimai pagarbos, pakantumo tema, socialinių situacijų kūrimas ir vaidyba. Teatro pavyzdžių stebėjimas internetinėje erdvėje ir pasitelkiant įvairias platformas, supažindinus mokinius su saugumo reikalavimais ir autorinėmis teisėmis, – ne tik supažindina juos su konkrečiu, mokytojo parinktu turiniu, bet ir informacijos paieškos, jos valdymo galimybėmis.

6.3. Mokymosi turinys. 5–6 klasės

6.3.1 Teatro raiška. 5–6 klasės mokiniai jau geba sąmoningiau naudotis savo kūno ir balso raiška, supranta ir gali išbandyti tam tikrus žanrinės raiškos, pvz., hiperbolizavimo, būdus. Kuriant ištisinio veiksmo etudus rekomenduotina supažindinti mokinius su žanro samprata – pasiūlyti tą pačią situaciją „pavaizduoti“ kaip komediją, tragediją ar dramą, varijuoti žanrus. Tęsimi (šlifuojami, koreguojami, tikslinami) ir ankstesnėse klasėse kurti vaidybiniai etudai, skatinant mokinius derinti savo vaidybą prie partnerių, taip pat improvizuoti, reaguojant į įvykį, situacijos, aplinkybių, nuotaikos ar būsenos pasikeitimą.

Nuo 5–6 klasės daugiausia dėmesio skiriama mokinio kūrybiškumui, pagavumui, savarankiškumui improvizuojant pasirinktą ar sugalvotą situaciją, komponuojant etiudo dramaturgiją pagal sutartą ar pasirinktą temą. Vaidinant mokiniams siūloma pasitelkti ne tik kūno bei balso, individualius muzikavimo ar dainavimo gebėjimus, bet išbandyti ir kitas teatrinės raiškos bei kūrybos priemones – muziką, garsus, rekvizitą: kokia muzika galėtų atspindėti ir padėtų sukurti reikiamą etiudo nuotaiką, kokie garsai galėtų perteikti personažo būseną, kokioje aplinkoje (kambaryje, lauke), koku metu laiku vyksta vaizduojama situacija ir pan.

Ne tik mokinių vieši pasirodymai tiesiogiai susiję su komunikacija – susitikimu su žiūrovais. Teatras komunikuoja su žiūrovais spektakliu, o spektaklis – visomis teatrinės raiškos priemonėmis. Supažindinant mokinius su teatrinės kūrybos ypatumais, jie skatinami pasirinkti tokias verbalines ir neverbalines, taip pat audiovizualines priemones, kurios papildytų / praturtintų etiudu norimą

pasakyti žinutę, padėtų kurti etiudo ir / ar dramatinio epizodo prasmę. Tačiau komunikuojama ne tik su žiūrovais – bendradarbiavimas vaidinant, kuriant grupėje ar komandoje taip pat yra grindžiamas dialogu, bendravimu, bendro tikslo siekimu, taip ugdant komunikacines ir socialines mokinio kompetencijas.

Kolegiški aptarimai po pasirodymų, vaidybinių bandymų, užduočių vykdymo turėtų mokinius ir padrasinti bei motyvuoti, ir prisiimti asmeninę atsakomybę už bendrą grupės darbą, siekiamus rezultatus. Mokiniam svarbu žinoti, kokio tikslo jie siekia, kokių rezultatų iš jų tikimasi.

6.3.2 Teatro supratimas ir vertinimas. Aptardami savo darbus ar analizuodami matytą spektaklį mokiniai jau gali apibūdinti aktorių vaidybą, scenografiją, muziką, papasakoti, kaip suprato spektaklį, nurodyti, kas patiko ar nepatiko, kodėl. Mokytojo skatinami mokiniai gali svarstyti apie spektaklio temą, idėją, jos svarbą ir poveikį sau, bendraamžiams, jos siunčiamą meninę, socialinę, politinę žinutę.

6.3.3 Teatrinų reiškinių ir kontekstų pažinimas. Skatinant mokinius domėtis teatro menu, rekomenduotini mokinių savarankiškai (su tėvais) matytų spektaklių, renginių aptarimai. Mokytojas savo nuožiūra gali parinkti ir kartu su vaikais pasižiūrėti spektaklio, profesionalių aktorių vedamos kūrybinės pamokos vaizdo įrašą, aptarti jį ir palyginti su anksčiau matytais darbais. Rekomenduotini ne tik dramos, bet ir kitų rūšių – operos, baleto, miuziklo, lėlių teatro – spektakliai, kuriuos atsispindėtų teatrinės kūrybos daugiasluoksniškumas. Taip pat, renkantis spektaklius ar vaizdo įrašus, atkreiptinas dėmesys į galimybę palyginti tradicinę / klasikinę ir netradicinę teatro formą, profesionalaus ir neprofesionalaus (mėgėjų, liaudies teatro, supažindinant mokinius su liaudies teatro istorija) spektaklio, teatralizuoto renginio bruožus.

Taip pat rekomenduotinos (jei yra galimybė) išvykos į teatrų organizuojamus edukacinius užsiėmimus ar tokių užsiėmimų vaizdo peržiūros, kurių metu mokiniai supažindinami su teatro gyvenimu ir kūryba, teatro profesijų įvairove. Kiekvienas matytas spektaklis ar teatrinis renginys, pažintis su teatrine kūryba ir jos įgyvendinimo procesais plečia kognityvinius mokinio gebėjimus, ugdo jo estetinę, kultūrinę nuovoką.

6.3.4 Tarpdalykinio integravimo galimybės. Susipažindami su ištisinio veiksmo samprata etiuduose ar kuriant personažą, vaidybinių fragmentą, pasitelkiamos mokinių žinios, įgytos kalbos ir literatūros pamokose. Naudojamos skaitmeninės / informacinės technologijos, galinčios supažindinti mokinius su aktualiomis bendraamžių problemomis kitose šalyse, paskatinti išreikšti jas teatrinėmis priemonėmis. Vaizdo įrašai Europos ir Lietuvos kultūros paveldo, kultūrų įvairovės, nacionalinio ir europinio tapatumo, aplinkosaugos (šiukšlių mažinimo, klimato kaitos, atsakingo vartojimo) temomis gali inspiruoti etiudų, vaidybinių fragmentų siužetus. Aktualių visuomeninių problemų kėlimas teatro priemonėmis prisideda prie mokinio pilietiškumo, socialinių kompetencijų ugdymo, svarbių socialinio ir gamtamokslinio ugdymo turiniui.

6.4. Mokymosi turinys. 7–8 klasės

6.4.1 Teatro raiška. 7–8 klasių mokiniams rekomenduojamos istorijų kūrimo ir pasakojimo užduotys. Mokiniai gali papasakoti savo dienos „istoriją“, savo vaikystės nuotyki, įstrigusį sapną ir pan. Istorija gali būti sufantazuojama, kuriama visos grupės kartu, kiekvienam improvizuojant tam tikrą jos posūkį. Mokytojas supažindina mokinius su dramaturginėmis istorijos komponavimo taisyklėmis, žodinio pasakojimo, kai vienas asmuo „atlieka“ kelių veikėjų vaidmenis, ypatumais; gali prisidėti tikslinant ar konkretinant situacijas, aplinkybes, tačiau svarbu, kad mokiniai įsitrauktų į pasakojimo logiką, ritmą, įvertintų galimą įvykių, veikėjų ir jų santykių plėtotę, bandytų savarankiškai improvizuoti dialogus ir monologus. Istorijos pasakojimas susijęs su mokinio vaizduotės ir loginio mąstymo (net jei pasakojimas fantastinis ar alogiškas), verbalinės raiškos, perteikiant būsenas, emocijas ar nuotaiką, gebėjimais. Taip pat 7–8 klasės mokiniai jau gali kurti ir

vaidinti tokius ištisinio veiksmo etiudus ar vaidmenis, kurie grindžiami sudėtingesniais veikėjų tarpusavio santykiais. Tokiems etiudams / epizodams / scenoms pasitelkiamos mokiniams aktualios, su klasės, mokyklos gyvenimu susijusios (šiuo amžiaus tarpsniu itin svarbios patyčių, socialinės nelygybės), taip pat ekologijos, sveikos gyvensenos temos. Temų ir situacijų paieškoms mokiniai gali vykdyti „tyrimus“, apklausas, pasitelkti bendraamžių diskusijas socialiniuose tinkluose. Ieškant neverbalinės raiškos priemonių mokiniams siūloma pasitelkti ne tik tradicines priemones, bet ir garso bei vaizdo technologijas.

Kiekvienas su viešu pasirodymu susijęs įvykis yra svarbus mokinio kūrybinei savijautai, stiprina jo pasitikėjimą ir savivertę. Pvz., surengtos grupėje individualių istorijų pasakojimo „rungtynės“ stiprina komunikacinius, socialinius mokinio įgūdžius. Jeigu ruošiamas viešas pasirodymas, mokytojas turėtų skatinti ne tik tuos, kurie turi vaidybinių gebėjimų, bet ir tuos, kurie siūlo ir imasi savarankiškai realizuoti savo idėjas, rodo organizacinius sugebėjimus. Kolektyvinis ir individualus / savarankiškas mokinio darbas svarbus jo asmenybės, individualybės formavimuisi, asmeninių poreikių ir polinkių suvokimui.

Draugiška, demokratiška, estetiniais ir vertybiniais kriterijais grįsta Teatro pamokų atmosfera turėtų prisidėti prie mokinio tapatybinės (ir socialinės) savivokos. Skatinama ne tik savirefleksija, susijusi su asmenine kūryba, tačiau ir pačios kūrybos kaip kultūrinės bei estetinės saviugdės refleksija.

6.4.2 Teatro supratimas ir vertinimas. Spektaklių žiūrėjimas gyvai rekomenduojamas kiekvienais metais. Lietuvos teatruose nėra daug paaugliams skirtų spektaklių, tačiau mokytojas, esant galimybei, galėtų parinkti būtent šio amžiaus tarpsniui artimus, labiau eksperimentinius, netradicinės formos teatrinis darbus. Taip pat rekomenduotini ne vien literatūros (lietuvių ir užsienio) klasikų pastatymai (juos galima apsvarstyti kaip originalų teatrinį žinomo kūrinio sprendimą), o ir tie darbai, kuriuose reflektuojami nacionalinės istorijos tarpsniai, aktualios visuomenės problemos. Gilinant teatro meno ir teatrinį reiškinių pažinimą, šiuo metu mokiniams svarbu suprasti ir aptarti matyto spektaklio / renginio meninių priemonių savitumą, originalumą, jų kuriamą prasmę, įvertinti problemos aktualumą. Spektaklių aptarimai gali vykti ne tik žodžiu, bet ir raštu, siūlant mokiniams pasidalyti savo išpūdžiais pagal mokytojo pasiūlytą ar mokinių pasirinktą žanrą – recenziją, laišką kūrėjams, laišką draugui ir pan.

6.4.3 Teatrinį reiškinių ir kontekstų pažinimas. Rekomenduotini ne tik dramos, bet ir muzikiniai, šokio spektakliai, lankymasis muziejuose ar parodose. Galima susieti labiau tradicinius dailės, literatūros kūrinius su tradiciniais teatro pastatymais, paieškoti jų panašumo, nustatyti artimas „vaizdavimo“ taisykles, įvardyti istorinį kontekstą. 7–8 klasės mokiniai jau galėtų skirti klasikinio ir šiuolaikinio teatro pavyzdžius, žinoti svarbiausius kūrėjus, nusakyti spektaklių formą, žanrą, aptarti žiūrovų vaidmenį tradiciniame ir netradiciniame teatre. Pasirenkami 2–3 svarbiausi klasikinio ir šiuolaikinio teatro pavyzdžiai (pvz., graikų, renesanso/baroko ir romantizmo, taip pat XX a. modernaus / scenos dėžutės teatrų architektūriniai sprendimai; trumpai aptariami ir palyginami dramaturgijos ir vaidybos kaitos momentai, režisūros atsiradimas, aptariamas žiūrovų vaidmuo minėtais laikotarpiais), kuriuos galima būtų palyginti, akcentuojant teatro raidos dinamiškumą ir priklausomybę nuo konkretaus istorinio konteksto.

Kiekvieno koncentro eigoje mokins skatinamas susieti teatro pažinimą su asmenine patirtimi, poreikiais ir vertybėmis. Baigdamas pastarąjį koncentrą mokins galėtų išskirti asmeninius teatrinis poreikius ir pomėgius, išsakyti, ar teatro raiška ir pažinimas padeda mokantis kitų dalykų, ar yra pasitelkiami kasdienėje aplinkoje, laisvalaikiu.

6.4.4 Tarpdalykinio integravimo galimybės. Istorijų pasakojimo, scenarijų, personažų kūrimo, teatrinį sumanymų įgyvendinimo veiklos gali būti derinamos su literatūros ar istorijos pamokose analizuojamomis temomis, pvz., literatūriniai ar istoriniai herojai naujose aplinkybėse, istoriniai įvykiai, pasukantys kita linkme ir keičiantys istorijos raidą, ir pan. Kuriant ir pasitelkiant natūralias ar skaitmenines priemones scenografijai naudojamasi informatikos, fizikos ir chemijos

žiniomis. Mokiniai skatinami eksperimentuoti, norėdami išgauti tam tikrą apšvietimo ar medžiagos spalvą, kurdami garsinius ir / ar vaizdo efektus.

6.5. Mokymosi turinys. 9–10 ir I–II gimnazijos klasės

6.5.1 Teatro raiška. 9–10 / I-II gimnazijos klasių mokiniai, jei turėjo Teatro pamokas žemesnėse klasėse, jau geba paruošti pilnavertį viešą pasirodymą. Nepaisant to, kad mokyklose dažnai statomi spektakliai pagal pasirinktą dramatinę ar literatūros kūrinį, rekomenduotina išbandyti taikomojo teatro formas, pasitelkiant dokumentinio (verbatim), Forumo teatro ar Proceso dramos metodus. Šios teatro formos supažindins mokinius su alternatyviomis / netradicinėmis teatro meno kryptimis, įtraukiančiomis kūrėjus ir žiūrovus į aktualių [visuomeninių, socialinių – klasės, mokyklos, šalies] temų bei problemų diskusijas, naujų faktų apie tikrovę atskleidimą ir refleksiją. Būtent netradicinės ar taikomojo teatro formos parankios kelti šiandien itin svarbias lyčių lygybės, pamatinių ES laisvių ir vertybių, hibridinių grėsmių, elgesio atominės grėsmės ar pandemijos atveju, aplinkos taršos ir atliekų mažinimo problemas. Nauji teatro metodai ne tik grindžiami aktyvia tiriamąja (duomenų bei faktų rinkimo) ir kūrybine (scenarijų bei „spektaklio“ pagal juos rengimo) mokinių veikla, bet aprėpia ir komunikavimo bei refleksijos, mokinių vertybinių ir socialinių kompetencijų ugdymo sritis.

Šio amžiaus mokiniams patartina siūlyti patiems išbandyti spektaklio / renginio kūrimo, organizavimo, pristatymo ne tik tradicinėje, bet ir pasirinktoje viešojoje ar skaitmeninėje erdvėje veiklas; kurti ir dalyvauti akcijose, projektuose.

6.5.2 Teatro supratimas ir vertinimas. 9–10 / I-II gimnazijos klasių mokiniai jau turėtų gebėti analizuoti ir interpretuoti spektaklį kaip meninę visumą – įvardyti formą, turinį, raiškos priemones, vaidybos ir režisūrinio sumanymo dermę, apibūdinti spektaklio originalumą, bandyti įvertinti privalumus ir trūkumus. Apie kolektyviai žiūrėtą spektaklį (ar spektaklio vaizdo įrašą) galima diskutuoti žodžiu, galima parašyti apie jį esė. Mokytojas turėtų atkreipti dėmesį į mokinių kritinį ir asociatyvų mąstymą, vartojamą teatrinę terminiją, meninius tropus, t. y. į besiplečiantį mokinių žodyną, estetinį pagavumą ir gebėjimą argumentuoti savo nuomonę.

6.5.3 Teatrinė reiškinių ir kontekstų pažinimas. Bet kuris matytas ar pačių kuriamas netradicinės formos spektaklis, teatralizuota akcija ar meninis performansas turėtų būti mokinių suprastas kaip dalis šiuolaikinio teatro pasaulio įvairovės, teatro gebėjimo keistis kartu su žmogaus dvasine, intelektine raida, technologiniais pasiekimais. Užtvirtinant tokią teatro sampratą patartina supažindinti mokinius su svarbiausiais šiuolaikinio teatro kūrėjais, kūriniais, aptarti šiandienį žiūrovų vaidmenį. Tarp tokių pavyzdžių – šiandien Lietuvoje ir Europoje populiarūs interaktyvaus, įtraukiančio (imersinio), pojūčių teatro spektakliai, kuriantys naują teatrinio „pasakojimo“ būdą, naują žiūrovų patirtį, besiremiantys tarpdisciplininės teatrinės kūrybos galimybėmis.

Mokiniams susiejant teatro pažinimą su asmenine patirtimi, jie skatinami įvertinti estetinę, kultūrinę, visuomeninę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui.

6.5.4 Tarpdalykinio integravimo galimybės. Kalbos, literatūros, istorijos, informatikos dalykų žinios šiuo metu mokiniams ne tik svarbios – tai ir įkvėpimo šaltinis naujiems eksperimentams su kalba, vaizdu, informacija, istoriniais faktais ar veikėjais, ir kalbinių, muzikinių, judesio ar dailės gebėjimų taikymo erdvė, įgyvendinant ir pristatant savo teatrinis sumanymus.

6.6. Mokymosi turinys. III–IV gimnazijos klasės

6.6.1. Teatro raiška. Nepriklausomai nuo to, ar ankstesnėse klasėse mokiniai turėjo teatro pamokas, pagrindiniai darbo su mokiniams metodai išlieka tie patys: etiudai, vaidybiniai fragmentai, etiudo scenarijaus / pastatymo / režisūrinės eksplikacijos kūrimas ir įgyvendinimas, socialinio, dokumentinio teatro formos ir pan., taip pat pamokų metu rekomenduoti vaidybinius, kūrybinius,

balso / kalbos, judesio ir kt. mokinio psichofiziką lavinantys pratimai. 11–12, arba III–IV gimnazijos, klasėje yra Brandos darbas, kuriam mokiniai ir mokytojas skiria nemažai laiko. Apie Brandos darbo veiklas, kūrimo ir įgyvendinimo taisykles plačiau išdėstyta Metodinėse rekomendacijose. Po kiekvienos pamokos, ciklo, metų pabaigoje mokiniai skatinami reflektuoti įgytą teatrinės raiškos, kūrybos ir pristatymo patirtį, apmąstyti ir įsivertinti savo indėlį į individualų ir kolektyvinį darbą, įsivertinti savo gebėjimus, polinkius bei poreikius.

6.6.2. Teatro supratimas ir vertinimas. III-IV klasės mokiniams pateikiami sudėtingesni spektaklių, teatrinėlių reiškinių supratimo, analizavimo pavyzdžiai. Žinoma, jeigu yra galimybė matyti / lankyti spektaklius gyvai, tokia analizė gerokai „palengvėja“ – mokiniai gali drąsiau kalbėti apie spektaklio metu patirtas emocijas, susieti jas su asmenine patirtimi. Vis dėlto analizei keliami aukštesni kritiniai, vertinamieji reikalavimai, susiję ne tik su mokinio polinkiais ar poreikiais, bet ir mąstymo, argumentavimo, originalaus ir savarankiško minties dėstymo taisyklėmis. Analizei derėtų pasitelkti išsamų klausimą, kuris virstų rašytinės refleksijos (esė, recenzijos) šablonu (toks klausimynas pateikiamas Metodinėse rekomendacijose). Per visą mokymosi laikotarpį siektina pasižiūrėti kuo įvairesnių temų, formų spektaklių, keliančių aktualias socialines, visuomenines problemas, taip pat sudėtingesnės meninės kalbos ir raiškos, kuri padėtų mokiniams suprasti ir įsigilinti į sceninio pasaulio, teatrinės kūrybos daugiasluoksniškumą, interpretacinę polifoniškumą, meno šakų ir priemonių intergaciją. Rekomenduotina derinti teatro raiškos ir spektaklio supratimo bei vertinimo veiklas, siekiant brandesnio, gilesnio mokinio mąstymo ir teatro supratimo bei vertinimo.

6.6.3. Teatrinėlių reiškinių ir kontekstų pažinimas. III-IV klasėse gerokai išsiplėčia reiškinių ir kontekstų samprata – mokiniai susipažįsta su pasaulio ir nacionalinio teatro istorijos tarpsniais, atskirais menininkais ir jiems būdinga „kalba“, šiuolaikinio teatro įvairove. Tokiai pažinčiai rekomenduotinos vaizdo peržiūros, spektaklių stebėjimas, susijęs su istoriniais teatro raidos tarpsniais, taip pat rekomenduotini savarankiški mokinių *tyrimai*, skirti vienam kuriam istoriniam / meniniam reiškiniui / menininkui, kuriuos galima sujungti su teatrinės raiškos veiklomis ir / ar užduotimis. Tyrimo metodas, pasitelkiamas pamokose ir šios srities veiklose, prisidės prie mokinių gebėjimų parengti Brandos darbą.

6.6.4. Tarpdalykinio integravimo galimybės.

Rekomenduotina ne tik įgytas dalyko žinias išbandyti praktiškai (raiškoje), bet ir šių trijų veiklų turinį sieti su kitų meninio ugdymo dalykų – dailės, muzikos, šokio, taip pat su lietuvių ar užsienio literatūros, visuotinės ir Lietuvos istorijos temomis, atsižvelgti į integralias teatro galimybes su dorinio, technologijų, socialinių, informatikos, gamtamokslinių dalykų ugdymo turiniu. Kituose dalykuose analizuojamos temos gali inspiruoti etiudų, kūrinių, jiems reikalingų raiškos priemonių ir net individualių mokinio gebėjimų pasirinkimą. Teatro dalykas – viena atviriausių skirtingų dalykų integracijai meninio ugdymo sričių, nes čia galima praktiškai išbandyti daugelį teoriškai įgytų žinių, o teatro formų ir raiškos būdų lankstumas leidžia teatrinėmis priemonėmis kelti ir bandyti spręsti aktualias kasdienio ir visuomeninio gyvenimo problemas.

7. Pasiekimų vertinimas

Vertinimas teatro pamokose – tai mokinio pasiekimų fiksavimas remiantis Bendrojoje programoje aprašytais pasiekimų požymiais ir atsižvelgiant į asmeninę pažangą. Teatro pamokose vyrauja formuojamasis vertinimas, kurio tikslas – padėti mokiniui tobulėti, tapti savarankišku ir atsakingu už mokymosi rezultatus, gebėti įsivertinti savo pasiekimus, spręsti iškilusias problemas, reflektuoti mokymosi rezultatus. Mokytojas, atsižvelgdamas į mokinių gebėjimus ir pamokų veiklas, supažindina mokinius su vertinimo kriterijais, pvz., vertinant vaidybą, etiudo kūrimą / režisūrą, spektaklio supratimą ir sakytinę / rašytinę refleksiją, vykdytą tyrimą.

Mokinių pasiekimus ir pažangą vertinant pažymiais jie siejami su pasiekimų lygiais: I slenkstinis lygis – 4, II patenkinamas lygis – 5–6, III pagrindinis lygis – 7–8, IV aukštesnysis lygis – 9–10.

7.1. Vertinimas teatro pamokose – tai mokinio pasiekimų fiksavimas remiantis bendrojoje programoje aprašytais pasiekimų požymiais ir atsižvelgiant į asmeninę pažangą.

7.2. Teatro pamokose dominuoja formuojamasis vertinimas, kurio tikslas – padėti mokiniui tobulėti, tapti savarankišku ir atsakingu už mokymosi rezultatus, gebėti įsivertinti savo pasiekimus, spręsti iškilusias problemas, reflektuoti mokymosi rezultatus.

Rengiama

8. Pasiekimų lygių požymiai

1-2 klasės

Pasiekimų lygiai			
I (slenkstinis)	II (patenkinamas)	III (pagrindinis)	IV (aukštesnysis)
Pasiekimų sritis A: Teatro raiška			
A1.1. Vaidina nesudėtingą etiudą grupėje, skatinamas reaguoja į sutartas aplinkybes, įvyki.	A1.2. Vaidina nesudėtingą etiudą poroje ar grupėje, judesiais arba mimika reaguodamas į sutartas aplinkybes, įvyki.	A1.3. Vaidina nesudėtingą etiudą poroje ir grupėje, mimika ir judesiais reaguodamas į sutartas aplinkybes, įvyki.	A1.4. Vaidina nesudėtingą etiudą vienas, poroje ir grupėje, perteikdamas reakcijas į sutartas aplinkybes bei įvyki mimika, judesiais ir balsu.
A2.1. Kuria trumpą etiudą grupėje, pasiūlo aplinkybę arba įvyki.	A2.2. Kuria nesudėtingą etiudą poroje ir / arba grupėje, pasiūlo / sugalvoja vieną, dvi aplinkybes, įvyki.	A2.3. Kuria nesudėtingą etiudą poroje ir grupėje pagal savo pasiūlytas / sugalvotas aplinkybes, įvyki.	A2.4. Kuria nesudėtingą etiudą vienas, poroje ar grupėje pagal savo sugalvotas aplinkybes, įvyki; siūlo aplinkybes / įvyki kitiems.
A3.1. Dalyvauja, atlikdamas pasiūlytą užduotį, pristatant nesudėtingą grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams.	A3.2. Pristato nesudėtingą grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams.	A3.2. Pristato nesudėtingą porinį ir grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams.	A3.4. Pristato nesudėtingą individualų, porinį ir grupinį etiudą artimoje aplinkoje, bendraamžiams.
A4.1. Atsakydamas į klausimus nusako [vieną] savo teatrinės raiškos įspūdį, [vieną] pasiekimą.	A4.2. Atsakydamas į klausimus nusako savo teatrinės raiškos įspūdžius, įvardija vieną arba du pasiekimus.	A4.3. Nusako savo teatrinės raiškos įspūdžius, pasiekimus.	A4.4. Nusako ir išsamiai pakomentuoja savo teatrinės raiškos įspūdžius, pasiekimus.
Pasiekimų sritis B: Teatro supratimas ir vertinimas			
B1.1. Su pagalba pasako vieną, du labiausiai įsiminusius stebėto teatrinio pavyzdžio elementus (pvz., personažus).	B1.2. Išvardija kelis labiausiai įsiminusius stebėto teatrinio pavyzdžio elementus (pvz., personažus, scenografijos detales).	B1.3. Išvardija labiausiai įsiminusius stebėto teatrinio pavyzdžio elementus (pvz., personažus, scenografijos, kostiumų detales, objektus, dainą, šokį ir pan.)	B1.4. Išvardija labiausiai įsiminusius stebėto teatrinio pavyzdžio elementus, juos pakomentuoja, randa jų sąsajas.

Pasiekimų lygiai			
I (slenkstinis)	II (patenkinamas)	III (pagrindinis)	IV (aukštesnysis)
B2.1. Atsakydamas į klausimus pasako stebėto teatrinio pavyzdžio temą.	B2.2. Su pagalba nusako stebėto teatrinio pavyzdžio temą.	B2.3. Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio temą.	B2.4. Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio temą, susieja su teatriniais elementais.
B3.1. Atsakydamas į klausimus pasako, kokį įspūdį sukėlė stebėtas teatrinis pavyzdys, vienas kuris pasirinktas personažas.	B3.2. Išsako kelis stebėto teatrinio pavyzdžio sukeltus įspūdžius, nurodo patikusius / nepatikusius personažus.	B3.3. Išsako matyto teatrinio pavyzdžio sukeltus įspūdžius (pvz., patiko, nepatiko, sudomino, įtraukė, nuliūdino, privertė susimąstyti, pralinksmino, suteikė džiaugsmo ir pan.), aptaria personažus.	B3.4. Dalijasi stebėto teatrinio pavyzdžio įspūdžiais, juos komentuoja, aptaria personažų savybes, ryšius.
Pasiekimų sritis C: Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas			
C1.1. Pagal sutartus kriterijus nurodo vieną, du teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje.	C1.2. Pagal sutartus kriterijus nurodo kelis teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje.	C1.3. Pagal sutartus kriterijus nurodo teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje.	C1.4. Nurodo teatrinis elementus kasdienėje aplinkoje, paaiškina, kada ir kaip jie naudojami.
C2.1. Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo vieną, du renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.2. Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo kelis renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.3. Pagal pateiktus pavyzdžius nurodo renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.4. Nurodo renginių, švenčių teatralizacijos elementus, paaiškina, kada ir kaip jie naudojami.
C3.1. Minimaliai naudoja teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis.	C3.2. Panaudoja kai kuriuos teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis.	C3.3. Panaudoja teatrinės raiškos elementus žaisdamas, mokydamasis.	C3.4. Pritaiko pasirinktus teatrinės raiškos elementus mokydamasis, žaisdamas.

3-4 klasės

Pasiekimų lygiai			
I (slenkstinis)	II (patenkinamas)	III (pagrindinis)	IV (aukštesnysis)
Pasiekimų sritis A: Teatro raiška			
A1.1. Vaidina trumpą etiudą ar personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, su pagalba išreiškdamas pojūčius kalba (arba judesiais, arba mimika).	A1.2. Vaidina trumpą etiudą ar personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, išreiškia pojūčius kalba ir mimika.	A1.3. Vaidina trumpą etiudą ir personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, išreiškdamas pojūčius kalba, mimika, judesiais.	A1.4. Vaidina trumpą etiudą / personažą pagal sutartą temą ir aplinkybes, pasitelkdamas tinkamas raiškos (kalbą / mimiką / judesius) priemones.

Pasiekimų lygiai			
I (slenkstinis)	II (patenkinamas)	III (pagrindinis)	IV (aukštesnysis)
A2.1. Su pagalba kuria trumpą etiudą arba personažą, pasirenka vieną iš pasiūlytų raiškos priemonių.	A2.2. Kuria trumpą etiudą arba personažą pagal savo pasiūlytą temą, pasirenka vieną, dvi teatrinės raiškos priemones (scenografijos, kostiumo detales).	A2.3. Kuria trumpą etiudą ir personažą pagal savo pasiūlytą temą, pasirenka teatrinės raiškos priemones (scenografijos, kostiumo, grimo detales).	A2.4. Kuria trumpą etiudą ir personažą pagal savo sugalvotą temą, atsirenka ir savarankiškai pritaiko teatrinės raiškos priemones.
A3.1. Parodo su pagalba sukurtą trumpą etiudą arba personažą klasės aplinkoje.	A3.2. Parodo savo sugalvotą ir su pagalba sukurtą trumpą etiudą arba personažą klasės aplinkoje.	A3.3. Parodo savo sugalvotą / sukurtą trumpą etiudą / personažą klasės aplinkoje.	A3.4. Parodo klasės aplinkoje savo sugalvotą / sukurtą trumpą etiudą / personažą, pritaikydamas savarankiškai pasirinktas raiškos priemones.
A4.1. Pasako vieną, du teatrinės raiškos pasiekimus.	A4.2. Pasako kelis teatrinės raiškos pasiekimus.	A4.3. Aptaria teatrinės raiškos pasiekimus.	A4.4. Aptaria ir į(si)vertina teatrinės raiškos pasiekimus.
Pasiekimų sritis B: Teatro supratimas ir vertinimas			
B1.1. Su pagalba išskiria vieną, dvi stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, dainavimą).	B1.2. Išskiria kelias svarbiausias stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, šokį, dainavimą ir pan.)	B1.3. Išskiria stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones (pvz., kalbą, judesius, dainavimą, šokį, šviesas, vaizdus ir pan.)	B1.4. Išskiria ir apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio teatrinės raiškos priemones.
B2.1. Su pagalba, atsakydamas į klausimus, pasako stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją).	B2.2. Su pagalba nusako stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją).	B2.3. Išskiria svarbiausią stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją).	B2.4. Išskiria ir pakomentuoja stebėto teatrinio pavyzdžio mintį (idėją).
B3.1. Su pagalba pasako stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, išvardija vieną, dvi sukeltas emocijas.	B3.2. Pasako stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, išvardija kelias sukeltas emocijas.	B3.3. Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, sukeltas emocijas ir paaiškina, kas jas sukėlė (pvz., raiškos priemonės, personažai ir jų santykiai, personažų savybės, elgesys ir pan.)	B3.4. Išsamiai apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio nuotaiką, sukeltas emocijas, paaiškina, susiedamas su raiškos priemonėmis, kas ir kodėl jas sukėlė.
Pasiekimų sritis C: Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas			
C1.1. Pagal sutartus kriterijus ir remdamasis mokytojo pateiktais pavyzdžiais kalba apie teatrinis reiškinius, žiūrovų juose elgesį.	C1.2. Pagal sutartus kriterijus išvardija matytus teatrinis reiškinius, nurodo vieną, du žiūrovų elgesio teatralizuotuose renginiuose pavyzdžius.	C1.3. Pagal sutartus kriterijus nusako matytus teatrinis reiškinius, žiūrovų elgesį teatralizuotuose renginiuose.	C1.4. Pagal sutartus kriterijus apibūdina matytus teatrinis reiškinius, pakomentuoja žiūrovų elgesį teatralizuotuose renginiuose, pateikia pavyzdžių.

Pasiekimų lygiai			
I (slenkstinis)	II (patenkinamas)	III (pagrindinis)	IV (aukštesnysis)
C2.1. Pagal sutartus kriterijus ir remdamasis mokytojo pateiktais pavyzdžiais išskiria vieną, du teatrinių renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.2. Pagal sutartus kriterijus išskiria kelis būdingiausius teatrinių renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.3. Pagal sutartus kriterijus išskiria būdingiausius teatrinių renginių, švenčių teatralizacijos elementus.	C2.4. Pagal sutartus kriterijus išskiria ir nusako būdingiausius teatrinių renginių, švenčių teatralizacijos elementus, pateikia pavyzdžių.
C3.1. Su pagalba išsako teatro įspūdžius, geba pasitelkti vieną ar du teatro elementus mokymosi arba laisvalaikio metu.	C3.2. Išsako teatro įspūdžius, pasitelkia kelis teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.	C3.3. Išsako teatro įspūdžius, pasirenka teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.	C3.4. Nupasakoja teatro įspūdžius, pasirenka ir pasitelkia labiausiai tinkamus teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.

5-6 klasės

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
Pasiekimų sritis A: Teatro raiška			
A1.1. Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma, pagal nurodymus derindamas savo vaidybą prie partnerių arba kintančių aplinkybių.	A1.2. Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma, derindamas savo vaidybą prie partnerių ir kintančių aplinkybių.	A1.3. Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma derindamas savo vaidybą prie partnerių, improvizuodamas keičiantis aplinkybėms.	A1.4. Vaidina nedidelės apimties ištisinį veiksma derindamas savo vaidybą prie partnerių; laisvai improvizuoja elgesį, pojūčius bei reakcijas keičiantis aplinkybėms.
A2.1. Su pagalba / atsižvelgdamas į draugų darbus komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgiją, pasirenka vieną, dvi teatrinės raiškos priemones.	A2.2. Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgiją, pasirenka kelias teatrinės raiškos priemones.	A2.3. Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgiją pagal pasirinktą temą ar kūrinį ir pasirenka teatrinės raiškos priemones (pvz., scenografijos, kostiumo detales, muziką).	A2.4. Komponuoja nedidelės apimties ištisinio veiksmo dramaturgiją pagal pasirinktą temą / kūrinį, atsirenka ir taiko tinkamiausias teatrinės raiškos priemones.

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
A3.1. Parodo nesudėtingą teatrinės raiškos rezultatą, dalyvauja pristatyme atlikdamas mokytojo paskirtą veiklą.	A3.2. Parodo nesudėtingą raiškos rezultatą; dalyvauja pristatyme, pasirinkdamas iš mokytojo pasiūlytų veiklų.	A3.3. Parodo teatrinės raiškos rezultatus klasės, mokyklos bendruomenės aplinkoje.	A3.4. Parodo savo teatrinės raiškos rezultatus ir (vaidindamas / režisuodamas) dalyvauja grupės teatrinės raiškos pristatymuose klasės, mokyklos bendruomenės aplinkoje.
A4.1. Su pagalba įvardija teatrinės raiškos pasiekimą, įvardija tolesnį ugdymosi tikslą.	A4.2. Įvardija vieną / du teatrinės raiškos pasiekimus, nusako tolesnį ugdymosi tikslą.	A4.3. Įvardija teatrinės raiškos pasiekimus, išsikelia tolesnius ugdymosi tikslus.	A4.4. Apmąsto ir į(si)vardija teatrinės raiškos pasiekimus, išsikelia tolesnius teatrinio ugdymosi tikslus.
Pasiekimų sritis B: Teatro supratimas ir vertinimas			
B1.1. Trumpai / glaustai nusako matyto teatrinio pavyzdžio / spektaklio vieną kurį sandą: aktorių vaidybą arba scenografiją, arba muziką.	B1.2. Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio / spektaklio aktorių vaidybą arba scenografiją, arba muziką.	B1.3. Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio / spektaklio aktorių vaidybą, scenografiją, muziką.	B1.4. Apibūdina ir susieja su istorija / turiniu matyto teatrinio pavyzdžio / spektaklio aktorių vaidybą, scenografiją, muziką.
B2.1. Su pagalba pasako, ar suprato teatrinį kūrinį.	B2.2. Su pagalba pasako, kaip suprato matytą teatrinį kūrinį.	B2.3. Papasakoja, kaip suprato matytą teatrinį kūrinį.	B2.4. Papasakoja, kaip suprato matytą teatrinį kūrinį, pakomentuoja, kodėl taip suprato.
B3.1. Pasako vieną, du patikusius ir / ar nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio / kūrinio bruožus, su pagalba įvardija jų poveikį sau.	B3.2. Išvardija kelis patikusius ir nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio / kūrinio bruožus, pasako jų poveikį sau.	B3.3. Aptaria patikusius ir nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio / kūrinio bruožus, įvardija jų poveikį sau.	B3.4. Išskiria ir aptaria patikusius ir nepatikusius stebėto teatrinio pavyzdžio / kūrinio bruožus, pakomentuoja jų poveikį sau.
Pasiekimų sritis C: Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas			
C1.1. Pagal pateiktus pavyzdžius su pagalba išskiria po vieną tradicinę ir netradicinę teatro formą, nurodo vieną teatralizuotą renginį.	C1.2. Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria kelias tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus.	C1.3. Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus.	C1.4. Pagal pateiktus pavyzdžius atskiria ir apibūdina tradicines ir netradicines teatro formas, teatralizuotus renginius, jų žiūrovus.
C2.1. Remdamasis pavyzdžiais pasako vieną / du profesionalaus ir mėgėjų / liaudies teatro bruožus	C2.2. Pagal pateiktus pavyzdžius nusako kelis profesionalaus ir mėgėjų / liaudies teatro bruožus	C2.3. Pagal pateiktus pavyzdžius nusako profesionalaus ir mėgėjų / liaudies teatro bruožus (pasitelkiami	C2.4. Nusako profesionalaus ir mėgėjų / liaudies teatro bruožus, pateikia ir pakomentuoja asmeninius pavyzdžius

Pasiiekimų lygiai			
I	II	III	IV
(pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai pavyzdžiai).	(pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai pavyzdžiai).	ir vietos – miesto, regiono teatriniai, etninės kultūros teatralizuoti pavyzdžiai).	(pasitelkiami ir vietos – miesto, regiono teatriniai pavyzdžiai).
C3.1. Su pagalba kalba apie teatro poveikį, taiko vieną teatro elementą mokymosi, laisvalaikio metu.	C3.2. Išsako teatro poveikį, taiko kelis / kai kuriuos teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.	C3.3. Paaiškina teatro poveikį, taiko teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.	C3.4. Paaiškina ir įvertina teatro poveikį, pasirenka ir taiko teatro elementus mokymosi, laisvalaikio metu.

7-8 klasės

Pasiiekimų lygiai			
I	II	III	IV
Pasiiekimų sritis A: Teatro raiška			
A1.1. Kuria nesudėtingą vaidmenį, remdamasis nurodymais atsižvelgia į ištisinį veiksma, personažo charakterį; keičiantis aplinkybėms ir situacijoms atlieka nurodytus veiksmus.	A1.2. Kuria nesudėtingą vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; keičiantis aplinkybėms ir situacijoms atlieka pasiūlytus veiksmus.	A1.3. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; tikslingai ir išradingai veikia keičiantis aplinkybėms ir situacijoms.	A1.4. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į ištisinį veiksma ir personažo charakterį; eksperimentuoja ir improvizuoja veikdamas keičiantis aplinkybėms, situacijoms.
A2.1. Su pagalba įgyvendina nesudėtingą teatrinį sumanymą pagal sutartą / pasirinktą temą, kūrinį: su pagalba paskirsto vaidmenis, pasitelkia pasiūlytas priemones.	A2.2. Įgyvendina nesudėtingą teatrinį sumanymą pagal sutartą / pasirinktą temą, kūrinį: paskirsto vaidmenis, pasirenka patartas priemones.	A2.3. Įgyvendina teatrinį sumanymą pagal sutartą / pasirinktą temą, kūrinį: paskirsto vaidmenis, pasirenka rekvizitą, skaitmenines garso ir / ar vaizdo priemones.	A2.4. Įgyvendina teatrinį sumanymą pagal sutartą temą, kūrinį; eksperimentuoja paskirstydamas vaidmenis, pasirenkdamas ir išradingai panaudodamas natūralias ir skaitmenines garso / vaizdo priemones.
A3.1. Pristato nesudėtingą įgyvendintą teatrinį sumanymą, atlikdamas paskirtą užduotį (pvz., išplatina informacinę medžiagą).	A3.2. Pristato nesudėtingą įgyvendintą sumanymą atlikdamas pasirinktą užduotį	A3.3. Pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktai auditorijai, parengia informacinę medžiagą.	A3.4. Pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktai auditorijai, parengdamas originalią informacinę

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
	(pvz., parengia muzikinį / garsinį takelį).		medžiagą, paskirstydamas užduotis kitiems grupės nariams.
A4.1. Su pagalba išsako savo teatrinis pasiekimus, nurodo vieną kurią sėkmingiausią sritį.	A4.2. Išsako savo teatrinis pasiekimus, nurodo kelias sėkmingiausias sritis.	A4.3. Apibūdina savo teatrinis pasiekimus, nurodo sėkmingiausias sritis.	A4.4. Apibūdina ir pakomentuoja savo teatrinis pasiekimus, aptaria ir į(si)vertina sėkmingiausias sritis.
Pasiekimų sritis B: Teatro supratimas ir vertinimas			
B1.1. Su pagalba nusako vieno stebėto teatrinio pavyzdžio formą ir žanrą.	B1.2. Atskiria ir palygina dviejų stebėtų teatrinų kūrinių formas ir žanrus.	B1.3. Skiria ir palygina stebėtų teatrinų pavyzdžių formas ir žanrus.	B1.4. Skiria, lygina ir nusako stebėtų teatrinų pavyzdžių formas ir žanrus.
B2.1. Remdamasis kitų įžvalgomis pasako vieną, dvi savitas stebėto teatrinio pavyzdžio priemonės, nurodo jų ryšį su prasme.	B2.2. Nusako stebėto teatrinio pavyzdžio kelias savitas menines priemones, jų kuriamą prasmę.	B2.3. Aptaria stebėto teatrinio pavyzdžio meninių priemonių savitumą ir jų kuriamą prasmę.	B2.4. Apibūdina stebėto teatrinio pavyzdžio meninių priemonių savitumą, jas pakomentuoja ir susieja su jų kuriama prasme.
B3.1. Remdamasis kitų svarstymais vertina stebėto teatrinio pavyzdžio vieną kurį raiškos būdą, problemą.	B3.2. Su pagalba vertina stebėto teatrinio pavyzdžio raiškos būdus, svarstomas problemas ir vertybes.	B3.3. Vertina stebėto teatrinio pavyzdžio raiškos būdus, svarstomas problemas ir vertybes.	B3.4. Vertina teatrinio pavyzdžio būdus, svarstomas problemas ir vertybes, argumentuoja savo vertinimus..
Pasiekimų sritis C: Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas			
C1.1. Su pagalba lygina po vieną pateiktą klasikinių ir šiuolaikinių teatro pavyzdį, pasako, kuo skiriasi jų žiūrovai.	C1.2. Palygina vieną klasikinių ir vieną šiuolaikinių teatro pavyzdžius, nusako žiūrovo vaidmenį juose.	C1.3. Palygina klasikinių ir šiuolaikinių teatro pavyzdžius, aptaria žiūrovo vaidmenį juose.	C1.4. Palygina ir pakomentuoja klasikinių ir šiuolaikinių teatro pavyzdžius, atskiria ir apibūdina žiūrovo vaidmenį juose.
C2.1. Iš pateiktų pavyzdžių atskiria vieną istorinę teatro formą, pasako vieną svarbiausią kūrėją.	C2.2. Iš pateiktų pavyzdžių atskiria / nurodo vieną, dvi istorines teatro formas, pasako kelis svarbiausius kūrėjus.	C2.3. Iš pateiktų pavyzdžių atskiria istorines teatro formas, išvardija svarbiausius kūrėjus.	C2.4. Atskiria ir apibūdina istorines teatro formas, išvardija ir nusako svarbiausius kūrėjus.
C3.1. Su pagalba išskiria vieną, du teatrinis pomėgius ar poreikius, pasako apie teatro	C3.2. Išskiria keletą asmeninių teatrinų poreikių ir pomėgių, nusako teatro raiškos ir pažinimo	C3.3. Išskiria asmeninius teatrinis poreikius ir pomėgius, susieja su	C3.4. Išskiria ir pakomentuoja asmeninius teatrinis poreikius ir pomėgius, susieja juos su teatro raiškos ir

Pasiiekimų lygiai			
I	II	III	IV
raiškos ir pažinimo svarbą mokantis, kasdienėse veiklose.	svarbą mokantis, kasdienėse veiklose	teatro raiškos ir pažinimo svarba mokantis, kasdienėse veiklose.	pažinimo svarba mokantis, kasdienėse veiklose.

9-10 ir I-II gimnazijos klasės

Pasiiekimų lygiai			
I	II	III	IV
Pasiiekimų sritis A: Teatro raiška			
A1.1. Kuria vaidmenį, pagal nurodymus atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio / sumanymo formą, stilistinę visumą.	A1.2. Kuria vaidmenį, pasiūlant ir nukreipiant atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio / sumanymo formą, stilistinę visumą.	A1.3. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į teatrinio kūrinio / sumanymo formą, stilistinę visumą.	A1.4. Kuria vaidmenį, derindamas savo vaidybinius, improvizacinius (muzikinius, vokaličius, kūno raiškos) gebėjimus prie teatrinio kūrinio / sumanymo formos, stilistinės visumos.
A2.1. Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą pagal pasiūlytą teatrinę formą, priemones.	A2.2. Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas iš pasiūlytą teatrinę formų ar priemonių.	A2.3. Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas teatrinę formą ir priemones.	A2.4. Įgyvendina savo režisūrinį sumanymą, pasirinkdamas / sukurdamas originalią teatrinę formą ir derindamas prie jos tinkamas priemones.
A3.1. Prisideda prie kitų įgyvendinto teatrinio sumanymo pristatymo, atlikdamas paskirtą užduotį ar veiklą.	A3.2. Atsižvelgdamas į patarimus organizuoja ir pristato įgyvendintą [nesudėtingą] teatrinį sumanymą pasirinktoje erdvėje; arba dalyvauja kitų pristatymuose pasirinkdamas sau tinkamiausią veiklą.	A3.3. Organizuoja ir pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktoje viešojoje (skaitmeninėje) erdvėje.	A3.4. Organizuoja ir pristato įgyvendintą teatrinį sumanymą pasirinktoje viešojoje / skaitmeninėje erdvėje; sutelkia pristatymui grupės draugus, paskirsto jiems užduotis.
A4.1. Nusako savo teatrinis polinkius bei poreikius, asmeninio tobulėjimo tikslą.	A4.2. Į(si)vertina savo asmeninius polinkius bei poreikius, išvardija kelis asmeninio tobulėjimo tikslus.	A4.3. Analizuoja ir įsivertina savo teatrinis polinkius bei poreikius, išvardija asmeninio tobulėjimo tikslus.	A4.4. Analizuoja ir pasitelkdamas pavyzdžius pakomentuoja savo teatrinis polinkius bei poreikius; išvardija ir pagrindžia asmeninio tobulėjimo tikslus.

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
Pasiekimų sritis B: Teatro supratimas ir vertinimas			
B1.1. Komentuoja vieną kurį matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinį sprendimą.	B1.2. Pakomentuoja kai kuriuos matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinčius sprendimus.	B1.3. Komentuoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinčius sprendimus.	B1.4. Komentuoja ir parinktais pavyzdžiais iliustruoja matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinčius sprendimus.
B2.1. Kalba apie režisūrinį sprendimą, turinį ir meninę visumą atsakydamas į užduodamus klausimus.	B2.2. Nusako režisūrinį sprendimą, su pagalba susieja jį su turiniu, menine visuma.	B2.3. Apibūdina matyto teatrinio pavyzdžio režisūrinį sprendimą, susieja jį su turiniu, menine visuma.	B2.4. Apibūdina ir pakomentuoja, išskirdamas teatrinės raiškos priemones bei elementus, režisūrinį matyto teatrinio pavyzdžio sprendimą, turinį ir meninę visumą.
B3.1. Remdamasis kitų įžvalgomis prisideda prie diskusijos apie stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą ir meninę vertę.	B3.2. Su pagalba diskutuoja apie stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą ir meninę vertę.	B3.3. Diskutuoja apie stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą ir meninę vertę.	B3.4. Diskutuoja ir vertina stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą, aptaria meninę, sociokultūrinę vertę.
Pasiekimų sritis C: Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas			
C1.1. Apibūdina vieną, dvi teatro profesijas, įvardija jų bei žiūrovų reikšmę / indėlį teatro kūrimo procese.	C1.2. Apibūdina pasirinktas kelias teatro profesijas, nusako jų bei žiūrovų reikšmę teatro kūrimo procese.	C1.3. Apibūdina teatro profesijas ir paaiškina jų bei žiūrovų reikšmę / indėlį teatro kūrimo procese.	C1.4. Apibūdina ir pakomentuoja teatro profesijas, paaiškina ir palygina jų bei žiūrovų reikšmę / indėlį teatro kūrimo procese.
C2.1. Pagal pateiktus / matytus pavyzdžius nurodo vieną iš svarbiausių šiuolaikinio Lietuvos teatro kūrėjų arba kūrinių, nusako jį.	C2.2. Pagal pateiktus / matytus pavyzdžius išskiria du svarbiausius šiuolaikinius Lietuvos teatro kūrėjus / kūrinius, juos nusako.	C2.3. Pagal pateiktus / matytus pavyzdžius išskiria ir apibūdina svarbiausius šiuolaikinius Lietuvos teatro kūrėjus ir / arba kūrinius.	C2.4. Pagal pateiktus / matytus pavyzdžius išskiria, apibūdina ir palygina svarbiausius šiuolaikinius Lietuvos teatro kūrėjus ir / arba kūrinius.
C3.1. Su pagalba įvardija estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui.	C3.2. Nusako estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui.	C3.3. Įvertina estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui.	C3.4. Įvertina ir pakomentuoja estetinę ir kultūrinę teatro svarbą, aptaria teatrinės patirties reikšmę asmeniniam tobulėjimui.

III-IV gimnazijos klasės

Pasiiekimų lygiai			
I	II	III	IV
Pasiiekimų sritis A: Teatro raiška			
A1.1. Kuria vaidmenį, vykdydamas konkrečius įgyvendinamo meninio nurodymus.	A1.2. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į patarimus bei nurodymus apie meninio projekto uždavinius ir tikslą(-us), meninį sprendimą, idėją, problemą.	A1.3. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į meninio projekto uždavinius ir tikslą(-us), meninį sprendimą, idėją, problemą.	A1.4. Kuria vaidmenį, atsižvelgdamas į meninio projekto uždavinius ir tikslą(-us), siūlydamas originalius sprendimus idėjai, problemai įgyvendinti.
A2.1. Įgyvendina meninį projektą, pasitelkdamas pasiūlytas tradicines ir / arba netradicines teatrinės raiškos priemones.	A2.2. Įgyvendina meninį projektą, pasirinkdamas iš pasiūlytų tradicinių ir / arba netradicinių teatrinės raiškos priemonių.	A2.3. Įgyvendina meninį projektą, pasirinkdamas tradicines ir / arba netradicines (skaitmenines) teatrinės raiškos priemones.	A2.4. Įgyvendina meninį projektą, originaliai ir kūrybingai derindamas tradicines teatrinės raiškos priemones ir eksperimentuodamas su netradicinėmis (skaitmeninėmis) priemonėmis.
A3.1. Prisideda prie meninio projekto įgyvendinimo ir aptarimo atlikdamas paskirtą užduotį ar veiklą.	A3.2. Su pagalba įgyvendina meninį projektą, organizuoja jo viešą pristatymą ir aptarimą; arba dalyvauja tokio projekto pristatyme pasirinkdamas sau tinkamiausią veiklą.	A3.3. Pristato įgyvendintą meninį projektą pasirinktoje viešojoje (ir / arba skaitmeninėje) erdvėje; organizuoja jo aptarimą.	A3.4. Organizuoja savarankiškai įgyvendinto meninio projekto pristatymą pasirinktoje viešojoje (ir / arba skaitmeninėje) erdvėje; įtraukia klases draugus ar bendraamžius į jo viešo aptarimo surengimą.
A4.1. Įvardija teatrinę patirtį bei poreikius, nurodo jos svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime.	A4.2. Apibūdina savo teatrinę patirtį bei poreikius, nusako jos svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime.	A4.3. Analizuoja ir įsivertina teatrinę patirtį bei poreikius, nurodo jų įtaką ir svarbą dalyvaujant kultūriniame gyvenime, renkantis tolesnes studijas ar profesiją.	A4.4. Analizuoja ir įsivertina teatrinę patirtį bei poreikius, apibūdina ir pagrindžia jų įtaką dalyvaujant kultūriniame gyvenime, svarsto apie jų svarbą renkantis tolesnes studijas ar profesiją.

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
Pasiekimų sritis B: Teatro supratimas ir vertinimas			
B1.1. Su pagalba išvardija matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, įvardija vieną, du stilistinius jų bruožus.	B1.2. Išvardija matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, nurodo stilistinį kai kurių jų savitumą.	B1.3. Analizuoja matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, nusako jų stilistinį savitumą.	B1.4. Analizuoja matyto teatrinio pavyzdžio raiškos priemones bei elementus, išskiria ir apibūdina jų stilistinį savitumą, susieja jį su menininko kūrybiniu braižu.
B2.1. Atsakydamas į klausimus įvardija matyto teatrinio pavyzdžio idėją bei problematiką, meninę formą bei kalbą.	B2.2. Nusako matyto teatrinio pavyzdžio idėją bei problematiką, nurodo kai kuriuos jo meninės formos, kalbos ypatumus..	B2.3. Interpretuoja matytą teatrinį pavyzdį aptardamas jo idėją bei problematiką, meninės formos bei kalbos ypatumus.	B2.4. Interpretuodamas matyto teatrinio pavyzdžio idėją bei problematiką apibūdina ir pakomentuoja jo meninės formos bei kalbos ypatumus, susieja juos su konkrečiu teatru, menininko kūryba.
B3.1. Pagal pateiktus kriterijus ir remdamasis kitų išvalgomis nurodo matyto teatrinio pavyzdžio novatoriškumą ir aktualumą.	B3.2. Pagal pateiktus kriterijus išvardija kai kuriuos matyto teatrinio pavyzdžio novatoriškus bruožus, įvardija aktualią temą, formą ar priemones.	B3.3. Diskutuoja apie matyto teatrinio pavyzdžio novatoriškumą (tradicioniškumą), pasirinktos temos, formos ir priemonių aktualumą (neaktualumą) sau, šiuolaikiniam žiūrovui.	B3.4. Diskutuoja ir vertina stebėto teatrinio pavyzdžio originalumą, aptaria meninę, sociokultūrinę vertę.
Pasiekimų sritis C: Teatro reiškinių ir kontekstų pažinimas			
C1.1. Pagal pateiktus kriterijus analizuoja pateiktą / pasirinktą teatrinį pavyzdį ir nurodo jame naudojamus etninius arba populiariosios kultūros bruožus, arba skaitmeninių technologijų elementus.	C1.2. Analizuoja pateiktą / pasirinktą teatrinį pavyzdį išskirdamas kai kuriuos jame naudojamus etninius, populiariosios kultūros ar kitų kultūrų bruožus, išvardija pasitelktas skaitmenines technologijas.	C1.3. Analizuoja pateiktą / pasirinktą teatrinį pavyzdį išskirdamas jame naudojamus etninius, populiariosios kultūros, kitų kultūrų bruožus; nusako sąsajas su kitais menais, skaitmeninėmis technologijomis.	C1.4. Analizuoja pateiktą / pasirinktą teatrinį pavyzdį nusakydamas, kaip ir kodėl jame naudojami etninės, populiariosios ar kitų kultūrų bruožai, pagrindžia sąsajas su kitais menais, skaitmeninėmis technologijomis.
C2.1. Pagal pateiktus pavyzdžius ir kriterijus apibūdina vieną kurį (pvz., XIX	C2.2. Pagal pateiktus pavyzdžius ir kriterijus nurodo kelis nacionalinio teatro raidos etapus, pakomentuoja	C2.3. Apibūdina svarbiausius nacionalinio teatro raidos etapus, nusako teatro reikšmę bei įtaką tautinės	C2.4. Išvardija ir apibūdina svarbiausius nacionalinio teatro raidos bruožus, pateikia pavyzdžių

Pasiekimų lygiai			
I	II	III	IV
a. pab., tarpukario, sovietinio laikotarpio) teatro raidos etapą ir susieja jį su tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymu.	teatro reikšmę tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymui.	savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymui.	ir pakomentuoja teatro reikšmę bei įtaką tautinės savimonės, pilietinio sąmoningumo ugdymui.
C3.1. Išsako teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ar socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime.	C3.2. Apibūdina teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ar socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime.	C3.3. Įsivertina teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ir / ar socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime.	C3.4. Įsivertina ir pavyzdžiais pagrindžia teatrinės patirties reikšmę bei poveikį asmeninei brandai, dalyvaujant kultūriniame ir socialiniame mokyklos, bendruomenės gyvenime.